

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - 29

KAKINADA

JAN-FEB-2023

ମଧ୍ୟସ୍ଥ

(The one who stands Between)

ଅତି ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଆରୋଗ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିଜ ଯୋଗ୍ୟତାନ୍ୱୟାୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିବାସସ୍ଥାନ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପହଞ୍ଚି ପାରିବା ନାହିଁ । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ କୁଳପତି, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ମୋଶା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଯୁଗରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା ଲେଖକ, “ଅତଏବ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ ।” (ଏହା ୭:୨୫) ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଈଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ । (୧ମ ତୀମଥ ୨:୫) । ଏକ ପରମେଶ୍ୱର, ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏବଂ ଏକ ମାନବ ସମାଜ । “ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଓ ନିବାସର ସୀମା ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୬) । ମାନବ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।

(ଯୋହନ ୧୪:୬) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଅନେକ ଧର୍ମପଦ୍ମା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଉ:ସ୍ୱ Confuciansm, Budhism, Zoroastrianism, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମପଦ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ସାଧିତ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପ୍ରଚାରକମାନେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ଶ୍ରବଣ କରିଥିବା ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୪) ପ୍ରଚାରକମାନେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ନୁହଁନ୍ତି , କିନ୍ତୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ନିକଟକୁ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି । ଆପଣ କିଏ ? ପାଉଲ ବା କିଏ ? ସେମାନେ ତ ସେବକ ମାତ୍ର; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ।” (୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୩:୫) । ପୁନଃବାର ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କି ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କି ପାଉଲ କୁଶରେ ହତ ହୋଇଥିଲା ? କିମ୍ପା ପାଉଲ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲା ? (୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୧:୧୩)

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରାତନ ନିୟମ ସଫଳ କରି ଲୋପ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନୂତନ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି, ସେ ନୂତନ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । (ଏବ୍ରୀ ୯:୬) ହତସାକ୍ଷୀ ସିୟନ ପ୍ରସ୍ତାରାଗାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା ପୂର୍ବେ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ମୋଶା) ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଥିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟସମୂହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୭:୩୮) ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଏହି ଧାରାରେ ଅବତରଣ କରି ଈଶ୍ୱର ଓ ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।” ଈଶ୍ୱର ପୁରାକାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି, ଏହି ଶେଷକାଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧:୧)

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା କାହିଁକି ? ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ କରି ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲା, କିନ୍ତୁ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟର ପରିତ୍ରାଣାର୍ଥେ ପ୍ରେମମୟ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣାକୁ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତବର୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ନ୍ୟାୟବାନ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯୋଗ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ଓ ମାନବ ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ କେତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ସେ ଜାତ ଅଟନ୍ତି । “ଈଶ୍ଵର ପରାୟଣତାର ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵ ଯେ ମହତ୍ ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ତାହା ଏହି ସେ ଦେହବନ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଜ୍ଞାରେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ, ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଗଲେ, ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲେ, ଜଗତରେ ବିଶ୍ଵାସପାତ୍ର ହେଲେ, ଗୌରବରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ ।” (୧ମ ତୀମଥୁ ୩: ୧୬) । ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରବାଦୀ ଅଟନ୍ତି । (୧ମ ଯୋହନ ୨: ୧-୩)

ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ଓ ପାପୀ । ତେଣୁକରି ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନ ପାରେ । (ଯୋହନ ୧୪: ୬) । “ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ ଲେଖି ମାତ୍ର ନ ଥିଲା ।” (୨ କୋରିନ୍ଥା ୫: ୨୧) । ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରବାଦୀ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହାଯାଜକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । “ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାନୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ନତ ହେବ ।” (ଫିଲିପ ୨: ୧୦) ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରେ । ସେ ଈଲ୍ଲାନୁୟେଲ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । (ମାଥୁ ୧: ୨୩) ଆତ୍ମମାନେ ଯଦି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁ, ତାହା ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାପୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମାୟ ୮: ୩୪)

- Michael L. King

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ କିପରି ଯାପନ କରିପାରିବା ? (How to live The Christian Life?)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନଯାପନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ । ନାହାଳୀ ଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ୱାସ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ସ୍ୱାକାର ଓ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉ । (ଯୋହନ ୩:୧୬, ମାଥୁ ୧୦:୩୨-୩୩, ଲୁକ ୧୩:୩, ମାର୍କ ୧୬:୧୬, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୬-୩୮) କଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ :- ମନୁଷ୍ୟ ବିବାହ ନ କରି, ବିବାହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନର ଫଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁଚିତ ହୁଏ । (ତିତ ୨:୧୧-୧୨) । ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜାବ, ପବିତ୍ର ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବଳି ରୂପେ ତାହାକୁ ଅର୍ପଣ କରୁ । (ରୋମାୟ ୧:୨:୧-୩) । କେବଳ କଥାରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉ । (୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୭-୧୮) । ଦରିଦ୍ର, ମନହୀନମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ । (ଯାକୁବ ୧:୨୭) । ଈଶ ଜୀବନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘୃଣାଜନକ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନଯାପନର କେତୋଟି ସରଳ ସୂତ୍ର :

୧) ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟର ବିଚାର କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । (ମାଥୁ ୭:୧-୫) ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସିଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଓ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ନୋହୁଁ । ଜୀବନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବିଷୟ ପ୍ରତି ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଦେଖିପାରିବେ । ନିମ୍ନସ୍ତରରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ଜଗତ । ଦୟା ଓ ନମ୍ର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବା । ଆପଣା ନିକଟସ୍ଥ ବନ୍ଧୁ ମିତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଭୃକ୍ଷେପ କର ନାହିଁ ।

୨) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କେତୋଟି ବିଷୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । (ଯାତ୍ରା ୨:୦:୧-୧୭) । ପାପ ଜୀବନ ସହ କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନଯାପନ କରି ନ ପାରେ । (ଗାଲାତି ୫:୧୯-୨୧) ଏକ ଧନୀ ଯୁବକ

ଆଭାମ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “...ହେ ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କେଉଁ ସକ୍ରିୟ କରିବି ? ...ଯାଶୁ କହିଲେ, ଏହିସବୁ ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଦିଅ ନାହିଁ, ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।” (ଯୋହନ ୧୯:୧୭-୧୯) । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି, “ଧାର୍ମିକତା ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ଜନ୍ମ ଏ, ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ ନରଗଣର ଅପମାନ ।” (ହିତ ୧୪:୩୪) । ପାପ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ନ ଥିଲେ, ଦେଶ କେତେ ଉନ୍ନତ କରିଥାନ୍ତା ।”

୩) ଯାଶୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।” (ମାଥୁ ୭:୨୧) । ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଲେଖନ୍ତି, “ଜୀବନବୃକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୪)

ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଯୋହନ ୫:୧୭, ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦-୩୧; ୮:୩; ୨୨:୧୭ ଓ ରୋମାୟ ୬:୩-୪)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରିବାରଭୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ପାହାଚ ଚଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରିବାରଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ଆହୁରି ଅନେକ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମମାନେ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମମାନେ ବାକ୍ୟରେ ପଢ଼ିପାରୁ । (୧) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଉ । (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭, ୧ କରିନ୍ଥା ୧୨:୧-୨, ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୫) । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରୁ ।

(ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨, ଏଫିସା ୫:୧୯) । ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରୁ । (ଯୋହନ ୪:୨୪)

ଯଦିଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନରେ ଅନେକ ବାଧାବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଆତ୍ମେମାନେ ଏକତାବଦନ, ଶାନ୍ତି ସହ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ । (ଏଫିସା ୫:୨୨, ୨୪)

କଲହର ବାଜ ବୁଣ ନାହିଁ (ହିତ ୬:୧୬-୧୯) । ଅଧକ୍ଷ, ସେବକ, ପ୍ରଚାରକ, ବାଜବଳ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମାନ କରୁ । (ରୋମାୟ ୧୩:୬-୧୦) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଆଦର୍ଶ ଜୀବନଯାପନ କରୁ । (୧ମ ତୀମଥ ୪:୧୨)

- ୪) ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରୁ । କେତେକ ଅଧକ୍ଷ, ପ୍ରଚାରକ କିଅବା ଅନ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ ନ କଲେ ମଧ୍ୟ, ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରହୁ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ । ଭଣ୍ଡ ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆପଣା ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ଅବହେଳା କରି ନ ଥିଲେ । (୧ମ କରିନ୍ଥା ୫:୧-୧୩; ୨ୟ କରିନ୍ଥା ୪:୧୦-୧୮)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ସ୍ଥିର ଓ ବନ୍ଧମୂଳ ହୋଇ ରହିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ବନ୍ଧମୂଳ ଓ ଦୃଢ଼ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ, ତାହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।” (ଏଫିସା ୩:୧୮) “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବିଶ୍ଵାସରେ ବନ୍ଧମୂଳ ଓ ଅଚଳ ରହି ସୁସମାଚାରରେ ନିହିତ ଭରସାରୁ ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ...” (କଲସା ୧:୨୩) । “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବନ୍ଧମୂଳ ଓ ଗୁରୁ ହୋଇ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ନିଷ୍ଠାବାନ ହୋଇ ଅଧିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଲସା ୨:୭)

ଯିଶାଇୟ ୩୮:୩୧ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, “ପୁଣି, ଯିହୁଦାବଂଶର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ତଳକୁ ଚେର ଗାଡ଼ିବେ ଓ ଉପରେ ଫଳ

ଫଳିବ । ଏକ ବୃକ୍ଷର ଚେର ସୁଦୃଢ଼ ହେଲେ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଫଳ ଫଳି ପାରେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମୌଳିକ ସୂତ୍ରରେ ବୃକ୍ଷ ନ ପାଇ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନ ପାଇ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ । ଆସ, ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅଟଳ ଓ ବଳମୂଳ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉ ।

- W.A. Holley

ପ୍ରେରିତ ୨ : ୪୨

(Acts 2:42)

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ, ଇଷ୍ଟାରିତ୍ ଯିହୁଦୀର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାଥୁଉଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ନିର୍ବାଚନ, ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପନ, ପ୍ରେରିତ ପିତର ଓ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ଘଟିଥାଉ । ଖ୍ରୀ:ଜ: ୩୩ ମସିହା ପେଣ୍ଡିକସ୍ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ରୁଷ୍ଟ ହେବା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ପିତର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ସେଦିନ ପ୍ରାୟ ତିନିହଜାର ଯିହୁଦୀମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଦିନ ଦିନକୁ ଆଦିକ୍ରମରେ ଓ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ, “ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ, ରୋଗୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୪୨) ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ, ଯାଶୁଙ୍କର ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ମନୋନୀତ କରି ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ନାମିତ କରିଥିଲେ । (ଲୁକ ୬ : ୧୩) ସେମାନେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସାଙ୍ଗେ ତିନି ବର୍ଷ ରହି, ତାହାଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର ଭାଗୀ ଥିଲେ ।

ଯାଶୁସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଏହି ଧାରାରେ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବେ, ପୁରାତନ ନିୟମ କିଅବା ପୁରାତନ
 ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅମଳରେ ଥିଲା । ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ୧୫୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ
 ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରୂପେ ପରିଚିତ ।
 ଏହା କେବଳ ଲିଖିତ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନିୟମର ଅନ୍ତରେ
 ନୂତନ ନିୟମ ଯାଶୁସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଏହି ନିୟମ
 ସର୍ବଦେଶୀୟ ଓ ସର୍ବଜାତିର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ନୂତନ ନିୟମର
 ନିୟମାବଳୀକୁ ଯାକୁବଙ୍କ ଭାଷାରେ “ସିଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଧୀନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।” (ଯାକିବ
 ୧:୨,୫) ଯାଶୁସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ବତ ଉପରେ (ମାଥୁଉ ୫.୭ ଅଧ୍ୟାୟ)
 ସମାଜ ଗୃହରେ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ, ଗୃହେ ଗୃହେ ଗାଳିଲୀ ସମୁଦ୍ର ତୀରେ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନରେ
 ଭ୍ରମଣ କରି ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । “ପରେ ଯାଶୁସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜ ଗୃହ
 ସମୁଦ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ
 ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପୀଡ଼ା ସୁସ୍ଥ କରି ସମୁଦାୟ ଗାଳିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ
 କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମାଥୁଉ ୨୪:୧୪, ମାର୍କ ୧:୩୪) । “ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
 କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗ୍ରାମକୁ
 ଯିବା, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପ୍ରଚାର କରିବି, କାରଣ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ବାହାରି
 ଅଛି ।” (ମାର୍କ ୧:୩୮) । “ଏଥିର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ସେ ଆପେ ଅପେ ନଗରେ
 ନଗରେ ଓ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଘୋଷଣା କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି
 ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଦ୍ଵାଦଶ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ।” (ଲୁକ ୮:୧)
 ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପୂର୍ବେ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ
 ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ମୁଁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି । (ମାଥୁଉ ୨୮:୧୯, ୨୦) । ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ
 ଯିହୁଦୀ, ଶମିରୋଣ ଓ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷା
 ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ମୂଳ ଅଂଶ ଥିଲା । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର । (ମାଥୱ ୧୬:୧୧) । ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର, ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୬) । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ନିମନ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଭୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୨୮:୩୩, ୪୫) । ସେ ଏହି ଜଗତରେ ୩୩ ବର୍ଷ ଜୀବନଯାପନ କଲେ । କୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗି, ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ହୋଇ ପୁନଃରୁତ୍ପତ୍ତ ହେଲେ । ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ହୋଇ ପିତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେସିଂହାସନ ଉପବିଷ ଅଟନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନଯାପନ କଲେ, ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । (ପ୍ର.ବା. ୨:୧୦) । ବିଶୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉପାସନା ପରିତ୍ରାଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୫)

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାରର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୪, ୩:୧୫, ପ୍ରେରିତ ୨:୪୦, ୧୩:୩୦) । “କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନଃରୁଥାନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଇତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ । (ରୋମୀୟ ୧:୪) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆଥନାର ଶ୍ଵେତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଶ୍ଵର ସେହି ଅଜ୍ଞାନତାର କାଳ ଉପେକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣାନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଆପଣା ନିରୂପିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକତାରେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ, ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାନ କରି ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ପ୍ରେରିତ ୪୦:୪୨, ୧୭:୩୧, ୩୨)

ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାରର ଅନ୍ୟ ,କ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଯାଶୁଶ୍ରୀବେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସହଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ପୁନଃର୍ବାର ଆସିବେ, ସେ ପୁନଃରୁତ୍ପତ୍ତ ହୋଇ ୪୦ ଦିନ ପରେ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ହେବା ସମୟରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର

ପରିହିତ ଦୁଇଜଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । “ପୁଣି ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଗାଲାଲୀୟ ଲୋକେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଠିଆ ହୋଇଅଛ ? ଏହି ଯେଉଁ ଯାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବୃହତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲ ସେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆଗମନ କରିବେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୬:୧୧) ୧ କରିନ୍ଥୀ ୧୧:୨୬, ୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୧୦, ୧ମ ଥେସ ୪:୧୫-୧୬, ୨ପିତର ୨:୧୨, ତିତ ୨:୧୩) ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନରେ ସେ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆଉ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଜୀବିତ ଓ ମୃତ ଉଭୟଙ୍କର ବିଚାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ଓ ରାଜ୍ୟର ଶପଥ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛ...” (୨ୟ ତୀମଥ ୪:୧)

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପୁସ୍ତକରେ, ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପଠନ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିବା । ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ରିଭ ହୋଇ ରହିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନରେ ବିଚଳିତ ନୋହିବୁ ।

ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖକ, “ଅତ୍ୟବ ପ୍ରଭୁ ଯେ ମଙ୍ଗଳମୟ ଏହା ଯଦି ଆସ୍ଵାଦନ କରିଅଛ, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଟତା, ଛଳ, କପଟ, ଇର୍ଷା ଓ ପରନିନ୍ଦା ତ୍ୟାଗ କରି ନବଜାତ ଶିଶୁ ତୁଲ୍ୟ ପାରମାର୍ଥକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଦୁର୍ବଳ ପାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ଯେପରି ତଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣାର୍ଥେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାର ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୧-୩) । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକ ସମୟରେ ଆପଣା ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, “...ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରିନାହିଁ ?” (ମାଥୁ ୧୨:୩) । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନିଜେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି, ଶୟତାନର ପରାକ୍ରମ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । “କିନ୍ତୁ ସେ ସିଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିରାକ୍ଷଣ କରି ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଏ ପୁଣି ବିସ୍ମରଣକାରୀ ଶ୍ରେଣୀ ମାତ୍ର ନ ହୋଇ ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ । ସେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ ।” (ଯାକୂବ ୧:୨୫) । ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପ୍ରେରିତ

ଯୋହନ ପାଞ୍ଚ ନାମ ଦ୍ଵାପରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ଯେ ପାଠ କରେ ତ
 ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଭାବବାଣୀ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସେଥିରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ସବୁ
 ପାଳନ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସମୟ ସମ୍ମିଳିତ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୧:୩)
 । ପ୍ରେମିତ ପାଉଲ ଯୁବକ ତାମଥିକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ମୁଁ ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରପାଠ,
 ଭପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ମନୋଯୋଗ କର ।” (୧ମ ତାମଥି ୪:୧୩) ।
 “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସକରୁ...” (କଲସା ୩:୧୬)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ବିଷୟରେ ୧୧୯ ଗୀତ ସଂହିତାରେ ପଢ଼ିପାରୁ
 “ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖୁଅଛି ।” (ଗୀତ
 ୧୧୯:୧୧) । “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସିଦ୍ଧ, ପ୍ରାଣର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଜନକ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ପ୍ରମାଣ ବାକ୍ୟ ଅଟଳ, ଅସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିର ଜ୍ଞାନଦାୟକ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଧି ସବୁ ଯଥାର୍ଥ,
 ଆନନ୍ଦଜନକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ନିର୍ମଳ, ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦଦାୟକ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ଭୟ ଶୁଚି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାସନ ସକଳ ସତ୍ୟ ଓ ସର୍ବତୋଭାବେ ନ୍ୟାୟ୍ୟ, ତାହା ସବୁ
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରଚୁର ଶୁଦ୍ଧସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ବାଞ୍ଛନୀୟ; ଆଉ ଶୁଚି ସଦାକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ।
 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାସନ ସକଳ ସତ୍ୟ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମାବେ ନ୍ୟାୟ୍ୟ । ତାହାସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ
 ପ୍ରଚୁର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ବାଞ୍ଛନୀୟ ଆଉ, ମଧୁ ଓ ମଧୁରାକ ଠାରୁ ସୁମିଷ୍ଟ ।
 ଆହୁରି, ତଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଚେତନା ପାଏ; ତହିଁର ପ୍ରତିପାଳନରେ ମହାଳ ଥାଏ ।”
 (ଗୀତ ୧୯:୬-୧୧)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପାଠ କରୁ (ଯିଶାଇୟ ୩୪:୧୬) ।
 ପ୍ରେମିତମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନଯାପନ କରୁ ।
 ଅନନ୍ତଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେଉ ।

- Kabita Gootam

ମନୋଯୋଗ

(Meditation)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଯୁବକ ତାମଥୁକୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ୍ୟାଠ, ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ମନୋଯୋଗ କର ।” (୧ମ ତାମଥୁ ୪:୧୩) । ପୁନର୍ବାର ଦୁଇ ପଦ ପରେ ସେ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ଉନ୍ନତି ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ ଓ ସେସବୁର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥାଅ ।” (୧୫ମ ପଦ) । ଆୟେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଧ୍ୟାନ କରୁ, ଓ ସେଥିରେ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ, ଆୟେମାନେ ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରୁ ।

ଆପଣ କି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତର ବେଗରେ ଯାଉଥିବା ଏହି ସମାଜରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବାକୁ ସମୟ ନାହିଁ । ମନୋଯୋଗ ()ର ଅର୍ଥ, ‘ମନେ ମନେ କଳ୍ପନା କରିବା’, ଧ୍ୟାନ କରିବା, ଚିନ୍ତା କରିବା । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମନୋଯୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଆଧୁନିକ ସମାଜକୁ ସମୟର ଅଭାବ ।

୧) ଦାଉଦ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହୃଦୟାନ୍ତୁଯାୟା ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ନିରନ୍ତର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିବେ । “ଭାତ ହୁଅ ଓ ପାପ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ମନେ ମନେ କଥା କହି ନୀରବ ହୁଅ । (ଗୀତ) “ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ଦିନସବୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛି, ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ଦିନ ସବୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କର୍ମସବୁ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛି ।” (ଗୀତ ୧୪୫:୫)

୨) “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି, ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ତୁମ୍ଭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା ସବୁ ସ୍ମରଣ କରିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଚିନ୍ତା କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ସକଳ ଧ୍ୟାନ କରିବି ।” (ଗୀତ ୭୭:୧୧, ୧୨) ।

୩) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟକ ଧ୍ୟାନ ଦାଉଦଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତୋଷଦାୟକ ଥିଲା; “ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋ ଧ୍ୟାନ ସୁମିଷ୍ଟ ହେଉ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି ।” (ଗୀତ ୧୦୩:୩୪) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟକ ଧ୍ୟାନ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଥିଲା । “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର

ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କିପରି ପ୍ରିୟ ମଣେ । ତାହା ଦିନଯାକ ମୋହର ଧ୍ୟାନ ।” (ଗୀତା ୧୧:୯୭) । “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆହୁରି ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ ସକଳ ମୋ ପ୍ରତି କିପରି ବହୁମୂଲ୍ୟ । ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା କିପରି ଅଧିକ ।” (ଗୀତା ୧୩:୧୭) । ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୃଦୟନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ଓ ଧ୍ୟାନ କରୁ । ଧାର୍ମିକ ଦାଉଦ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖନ୍ତି, “...ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହାର ଆମୋଦ ଥାଏ ଓ ଯେ ଦିବାରାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧ୍ୟାନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ । (ଗୀତା ୧:୨) । ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହନ୍ତି, “ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ପୁସ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବିତଳିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଲେଖାନୁଯାୟୀ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହା ଧ୍ୟାନ କର, ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଟିଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।” (ଯିହୋଶୁୟ ୧:୮)

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆମୋଦଦାୟକ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରୁ (ଗୀତା ୧:୨) ଏହା ପାଳନ କରି ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । (ଯିହୋଶୁୟ ୧:୮) । ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଏ । (ଗୀତା ୪୯:୩) ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ସୁମିଷ୍ଟ (ଗୀତା ୧୦୪:୩୪) । ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନ ବହୁମୂଲ୍ୟ । (ଗୀତା ୧୩:୧୭) । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତ ହୁଏ । (୧ମତୀମଥ ୪:୧୫) । “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ମୁଖରେ ବାକ୍ୟ ଓ ମୋ ଅତ୍ୟନ୍ତକରଣ ଧ୍ୟାନ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଉ ।” (ଗୀତା ୧୯:୧୪)

- Dwight Fuagua

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ (A Christ - Central Religion)

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଧର୍ମପ୍ରଥାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ସେହି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ନିରନ୍ତର ରହିବେ ।

ସେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି : ସ୍ତ୍ରୀପାନଙ୍କ ପ୍ରସରଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଛିନ୍ନଛିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ (ପ୍ରେରିତ ୮:୧) । ଅନେକ ଆନ୍ତିଆଖୁଆରେ “...ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୦) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “...ଆତ୍ମମାନେ କ୍ରୀଷ୍ଟରେ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଚାର କରୁ...” (୧ମ କରିନ୍ଥା ୧:୨୩) । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ (୧ମ କରିନ୍ଥା ୧୫:୧-୪) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ : ଆନ୍ତରାଖୁଆରେ ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୧) ଅପଲନାକା ବାସୀ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ଲିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଫେରି ଥିଲେ । (୧ ଥେସ ୧:୯) ଆତ୍ମମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭) । ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରି, ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ, ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉ । ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାର ଅର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାରର ଅନୁଗତ ଥିଲେ : ବର୍ଷବା, ଆନ୍ତରାଖୁଆକୁ, “...ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଲିଶୁରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ଆଉ ଯେପରି ସେମାନେ ହୃଦୟର ଏକାଗ୍ରତାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ ରହନ୍ତି, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୩) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟଧିନୀ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଜୟ ଧ୍ବଜ । ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ

ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକା ଓ ତାହାଙ୍କର ଅଧିକ ଅରୁ । ସତ୍ୟ ପ୍ରତି କିଅବା ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ
ରହିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହ ନପାରୁ ।

ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୀତ ହୋଇଅଛୁ : ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ଆନେକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ
। (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୪) । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ” । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ପ୍ରଚାରର ଓ ଧର୍ମପ୍ରଥାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର
ମୂଲ୍ୟ କଅଣ ? ମଣ୍ଡଳୀରେ ବାକ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ବିଭିନ୍ନ ନେତାମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପମାନ କରୁଅଛୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନା
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ମୂଲ୍ୟ କଅଣ ? ମଣ୍ଡଳୀରେ ବାକ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ବିଭିନ୍ନ
ନେତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପମାନ କରୁଅଛୁ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ସର୍ବସ୍ୱ ଅଟନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଶୂନ୍ୟ ।

- Cliff Halmes

“ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ”

(Exceeding Great and Precious Promises)

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଐଶ୍ୱରିକ ସହଭାଗୀ ହେଉ । ପ୍ରେରିତ ପିତର ଏପରି ଲେଖନ୍ତି, “ଯେ
ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟକ
ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ୱରିକ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ
ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛି, ତଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ
ଅତି ମହତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହିସବୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ
କୁଅଭିଳାଷରୁ ଜାତ ଯେଉଁ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଐଶ୍ୱରିକ
ସୁଭାବର ସହଭାଗୀ ହୁଅ ।” (୧ମ ପିତର ୧:୩-୪)

ଜିଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ (୧) ଅତି ମହତ୍ (୨) ବହୁମୂଲ୍ୟ (୩) ମୁଖ୍ୟ (୪)
ଜୀବନ୍ତ (୫) ଶକ୍ତିବନ୍ତ (୬) ଭରସାଯୁକ୍ତ । ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ‘ଜିଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି,

ତାହା ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେ ଯେ ସକ୍ଷମ, ଏହା ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଜାଣି ତାହାକୁ ଗୌରବ ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଳିଦାନ ଦେଲେ ।’ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ପରଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁଗମନ କରୁ ।

ଏହା ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ପୁତ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଦୁଃଖ ଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାବହତା ଶିକ୍ଷା କଲେ । ପୁଣି ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣର କାରଣ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ ।” (ଏହା ୫:୮-୯) । “ଯେ ହଜିଥିଲା, ଆତ୍ମେ ତାହାର ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ଓ ଯେ ତାଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା, ପୁଣି ଭଗ୍ନାଙ୍କର କ୍ଷତ ବାନ୍ଧିବା ଓ ପାଡ଼ିତକୁ ସବଳ କରିବା, ଆଉ ହୃଷ୍ଟପୃଷ୍ଠ ଓ ବଳବାନକୁ ସଂହାର କରିବା ।” (ଯିହଜିକଲ ୩୪:୧୬) । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ନମ୍ରତାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ ଏହି ଅଚଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସହଭାଗୀ ହୋଇପାରିବା । ସିଦ୍ଧ ଓ ସରଳ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ଧାର୍ମିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ, “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଥରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ, ଆଉ, ତାହାପରେ ବିଚାର ନିରୂପିତ ଅଛି ... ..।” (ଏହା ୯:୨୭-୨୮) । ଗୀତ ସଂହିତାରେ ଲିଖିତ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମର ପରିମାଣ ସତୁରୀ ବର୍ଷ, ଅଧିକ ବଳ ସଜାଣୁ ଅଣା ହୁଏ, ତଥାପି ତହିଁର ଗର୍ବ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୁଃଖ ମାତ୍ର । କାରଣ ତାହା ଶୀଘ୍ର ବହିଯାଏ ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ଭଞ୍ଜିଯାଉ ।” (ଗୀତ ୪୦:୧୦)

ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଆତ୍ମେ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାସ୍ତବିକ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଉଁ । ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବହମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୌଣସି ଆଶାସ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ଗତି ନରକ । ଆପଣ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନର ସହଭାଗୀ ହେବା ଇଚ୍ଛୁକ ? ତାହା ହେଲେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର (୨ ପିତର ୧:୩, ମାର୍କ ୧୬:୧୫-୧୬)

- Charles Box

Edited & Published by : Kabita & Joshua Gootam